SPOLOČNÁ POZÍCIA (ES) č. 24/2006

prijatá Radou 18. septembra 2006

na účely prijatia odporúčania Európskeho parlamentu a Rady 2006/.../ES z ... o ochrane neplnoletých osôb a ľudskej dôstojnosti a o práve na vyjadrenie vo vzťahu ku konkurencieschopnosti európskeho priemyslu audiovizuálnych a online informačných služieb

(2006/C 295 E/02)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 157,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru [1],

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy [2],

KEĎŽE:

(1) Charta základných práv Európskej únie [3] (ďalej len „Charta“) uznáva v článku 1 nedotknuteľnosť ľudskej dôstojnosti a ustanovuje, že musí byť rešpektovaná a ochraňovaná. Článok 24 Charty ustanovuje, že deti majú právo na takú ochranu a starostlivosť, ktorá je potrebná pre ich blaho a že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

(2) Európska únia by mala zamerať svoje politické opatrenia na predchádzanie akýmkoľvek formám porušovania zásady rešpektovania ľudskej dôstojnosti.

(3) Na úrovni Únie je potrebné prijať legislatívne opatrenia na ochranu telesného, duševného a morálneho vývoja neplnoletých osôb v súvislosti so všetkými audiovizuálnymi a informačnými službami a na zabránenie prístupu neplnoletých osôb k nevhodným programom alebo službám pre dospelých.

(4) Neustály vývoj nových informačných a komunikačných technológií predstavuje pre Spoločenstvo naliehavú úlohu zabezpečiť úplnú a primeranú ochranu záujmov občanov v tejto oblasti tým, že na jednej strane zaručí voľnú distribúciu a poskytovanie informačných služieb a na druhej strane zabezpečí, aby ich obsah bol zákonný, rešpektoval zásadu ľudskej dôstojnosti a nenarúšal celkový vývoj neplnoletých osôb.

(5) Spoločenstvo už intervenovalo v oblasti audiovizuálnych a informačných služieb s cieľom vytvoriť potrebné podmienky na to, aby sa zabezpečil voľný pohyb televízneho vysielania a ostatných informačných služieb v súlade so zásadami voľnej hospodárskej súťaže a slobody prejavu a práva na informácie, malo by však v tejto oblasti konať s väčším odhodlaním s cieľom prijať opatrenia na ochranu spotrebiteľov pred podnecovaním k diskriminácii z dôvodu pohlavia, rasy alebo etnického pôvodu, náboženstva alebo viery, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie a na boj proti akejkoľvek takejto diskriminácii. Takéto opatrenia by mali vytvoriť rovnováhu medzi ochranou práv jednotlivcov na jednej strane a slobodou prejavu na strane druhej, najmä s prihliadnutím na zodpovednosť členských štátov za definovanie pojmu podnecovania k nenávisti alebo diskriminácii v súlade s ich vnútroštátnymi právnymi predpismi a morálnymi hodnotami.

(6) Odporúčanie Rady 98/560/ES z 24. septembra 1998 o rozvoji konkurencieschopnosti európskeho priemyslu audiovizuálnych a informačných služieb podporou národných rámcov zameraných na dosiahnutie porovnateľnej a efektívnej úrovne ochrany neplnoletých osôb a ľudskej dôstojnosti [4] je prvým právnym nástrojom na úrovni Spoločenstva, ktorý vo svojom odôvodnení 5 rieši otázky ochrany neplnoletých osôb a ľudskej dôstojnosti vo vzťahu k audiovizuálnym a informačným službám, ktoré sú prístupné verejnosti akýmikoľvek prenosovými prostriedkami. Článok 22 smernice Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania [5] („televízia bez hraníc“) sa už konkrétne zaoberá otázkou ochrany neplnoletých osôb a ľudskej dôstojnosti v rámci činností televízneho vysielania.

---

[1] Ú. v. EÚ C 221, 8.9.2005, s. 87.

[2] Stanovisko z Európskeho parlamentu zo 7. septembra 2005 (Ú. v. EÚ C 193 E, 17.8.2006, s. 217), spoločná pozícia Rady z 18. septembra 2006 pozícia Európskeho parlamentu z ... (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).

[3] Ú. v. EÚ C 364, 18.12.2000, s. 1.

[4] Ú. v. ES L 270, 7.10.1998, s. 48.

[5] U. v. ES L 298, 17.10.1989, s. 23. Smernica zmenená a doplnená smernicou 97/36/ES Európskeho parlamentu a Rady (Ú. v. ES L 202, 30.7.1997, s. 60).

(7) Navrhuje sa, aby Rada a Komisia venovali osobitnú pozornosť vykonávaniu tohto odporúčania pri revidovaní, prerokúvaní alebo uzatváraní nových dohôd o partnerstve alebo nových programov spolupráce s tretími krajinami vzhľadom na globálny charakter výrobcov, šíriteľov alebo poskytovateľov audiovizuálneho obsahu a prístupu na internet.

(8) Európsky parlament a Rada prijali rozhodnutím č. 276/1999/ES ([1]) viacročný akčný plán Spoločenstva na podporu bezpečnejšieho používania Internetu prostredníctvom boja proti nezákonnému a škodlivému obsahu globálnych sietí („Akčný plán pre bezpečnejší Internet“).

(9) Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 1151/2003/ES ([2]) predĺžilo trvanie Akčného plánu pre bezpečnejší Internet o dva roky a zmenilo a doplnilo rozsah jeho pôsobnosti tak, aby zahŕňal opatrenia na podporu výmeny informácií a koordináciu s príslušnými subjektmi na vnútroštátnej úrovni, ako aj osobitné ustanovenia pre pristupujúce krajiny.

(10) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode ([3]), vysvetľuje niektoré právne aspekty a harmonizuje určité aspekty s cieľom umožniť, aby služby informačnej spoločnosti v plnej miere využívali výhody zásad vnútorného trhu. Mnoho ustanovení smernice 2000/31/ES má tiež význam pre ochranu neplnoletých osôb a ľudskej dôstojnosti, a to najmä článok 16 ods. 1 písm. e), podľa ktorého členské štáty a Komisia musia podporovať vypracovávanie kódexov správania v oblasti ochrany neplnoletých osôb a ľudskej dôstojnosti.

(11) Zmeny v mediálnom priestore, ktoré sú dôsledkom nových technológií a inovácie médií, vyúsťujú do potreby učiť deti, ale aj rodičov, učiteľov a školiteľov v odbornej príprave účinne využívať audiovizuálne a online informačné služby.

(12) Samoregulácia audiovizuálneho sektora sa vo všeobecnosti ukazuje ako účinný doplnkový prostriedok, ale nepostačuje na ochranu neplnoletých osôb pred odkazmi so škodlivým obsahom. Rozvoj európskeho audiovizuálneho priestoru založeného na slobode prejavu a rešpektovaní práv občanov by sa mal zakladať na trvalom dialógu medzi vnútroštátnymi a európskymi zákonodarcami, regulačnými orgánmi, zástupcami priemyslu, združeniami, občanmi a predstaviteľmi občianskej spoločnosti.

(13) V rámci verejných konzultácií o smernici Európskeho parlamentu a Rady 97/36/ES z 30. júna 1997, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 89/552/EHS ([4]) bolo navrhnuté, aby sa mediálna gramotnosť zahrnula medzi predmety, na ktoré sa bude vzťahovať odporúčanie 98/560/ES.

(14) Komisia podporuje spoluprácu a výmenu skúseností a najlepších postupov medzi samoregulačnými a koregulačnými orgánmi, ktoré sa zaoberajú hodnotením alebo klasifikáciou audiovizuálneho obsahu bez ohľadu na prostriedky jeho prenosu, s cieľom umožniť všetkým používateľom, ale najmä rodičom, učiteľom a školiteľom v odbornej príprave, aby mohli nahlasovať nezákonný obsah a posudzovať obsah audiovizuálnych a online informačných služieb, ako aj akýkoľvek iný zákonný obsah, ktorý by mohol poškodiť telesný, duševný alebo morálny vývoj neplnoletých osôb.

(15) Ako sa navrhlo počas verejných konzultácií o smernici 97/36/ES, je vhodné, aby sa právo na vyjadrenie alebo rovnocenné opravné prostriedky vzťahovalo na online médiá a aby sa prihliadalo na špecifické vlastnosti týchto médií a služieb.

(16) Uznesenie Rady z 5. októbra 1995 o zobrazovaní mužov a žien v reklame a médiách ([5]) vyzýva členské štáty a Komisiu, aby prijali adekvátne opatrenia na presadzovanie rozmanitého a realistického zobrazovania schopností a potenciálu žien a mužov v spoločnosti.

(17) Pri predkladaní svojho návrhu smernice Rady o vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania medzi mužmi a ženami v prístupe k tovaru a službám a k ich poskytovaniu Komisia uviedla, že zobrazovanie jednotlivých pohlaví v médiách a reklame vznáša dôležité otázky o ochrane dôstojnosti mužov a žien, napriek tomu však konštatovala, že vzhľadom na ostatné základné práva vrátane slobody a plurality médií by nebolo vhodné tieto otázky riešiť v danom návrhu, avšak tieto otázky by sa mali zvážiť.

([1]) Ú. v. ES L 33, 6.2.1999, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené rozhodnutím č. 787/2004/ES (Ú. v. EÚ L 138, 30.4.2004, s. 12).
([2]) Ú. v. ES L 162, 1.7.2003, s. 1.
([3]) Ú. v. ES L 178, 17.7.2000, s. 1.
([4]) Ú. v. ES L 202, 30.7.1997, s. 60.
([5]) Ú. v. ES C 296, 10.11.1995, s. 15.

(18) Bez toho, aby bola porušená sloboda prejavu alebo tlače, by sa priemysel audiovizuálnych a online informačných služieb mal na úrovni členských štátov podporovať, aby v uvedených médiách a v akomkoľvek druhu reklamy vrátane nových techník reklamy predchádzal diskriminácii z dôvodu pohlavia, rasového alebo etnického pôvodu, náboženstva alebo vierovyznania, postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie a bojoval proti nej.

(19) Toto odporúčanie zahŕňa nový technologický vývoj a dopĺňa odôvodnenie 5 odporúčania 98/560/ES. Rozsah jeho pôsobnosti, pokiaľ ide o technologický pokrok, zahŕňa audiovizuálne a online informačné služby sprístupňované verejnosti prostredníctvom pevných alebo mobilných elektronických sietí.

(20) Nič v tomto odporúčaní nebráni členským štátom uplatňovať svoje ústavné ustanovenia a iné právne predpisy či právnu prax vo vzťahu k slobode prejavu,

TÝMTO ODPORÚČAJÚ:

I. členským štátom v záujme podpory rozvoja priemyslu audiovizuálnych a online informačných služieb prijať potrebné opatrenia zaručujúce ochranu neplnoletých osôb a ľudskej dôstojnosti vo všetkých audiovizuálnych a online informačných službách tým, že:

1. zvážia, že do svojich vnútroštátnych právnych predpisov alebo postupov zavedú opatrenia o práve na vyjadrenie alebo rovnocenné opravné prostriedky vo vzťahu k online médiám, riadne prihliadajúc na svoje vnútroštátne a ústavné legislatívne ustanovenia, bez toho, aby bola dotknutá možnosť prispôsobenia spôsobu výkonu tohto práva osobitným vlastnostiam každého druhu média;

2. s cieľom podporiť zvyšovanie technologického rozvoja, popri existujúcich právnych a iných opatreniach týkajúcich sa vysielacích služieb, v zhode s nimi a v úzkej spolupráci s dotknutými stranami budú propagovať:

a) opatrenia, ktoré umožnia neplnoletým osobám zodpovedné využívanie audiovizuálnych a online informačných služieb, najmä zvyšovaním informovanosti rodičov, učiteľov a školiteľov v odbornej príprave o potenciáli týchto nových služieb a o prostriedkoch, ktorými je možné dosiahnuť ich bezpečnosť pre neplnoleté osoby, najmä prostredníctvom mediálnej gramotnosti alebo vzdelávacích programov o médiách a napríklad neustálou odbornou prípravou v rámci školského vzdelávania,

b) opatrenia, ktoré v prípade vhodnosti a potreby umožnia identifikáciu kvalitného obsahu a služieb pre neplnoleté osoby a prístup k nim, vrátane poskytnutia prostriedkov na prístup vo vzdelávacích inštitúciách a na verejných miestach,

c) opatrenia na širšie informovanie občanov o možnostiach, ktoré ponúka internet.

Príklady možných opatrení týkajúcich sa mediálnej gramotnosti sú uvedené v Prílohe II;

3. budú podporovať zodpovedný prístup profesionálov, sprostredkovateľov a používateľov nových komunikačných médií, akým je napríklad internet, prostredníctvom:

a) podporovania priemyslu audiovizuálnych a online informačných služieb, aby v rámci všetkých audiovizuálnych a online informačných služieb predchádzal akejkoľvek diskriminácii z dôvodu pohlavia, rasového alebo etnického pôvodu, náboženstva alebo vierovyznania, postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie a bojoval proti nej, bez toho, aby bola porušená sloboda prejavu alebo tlače,

b) podporovania ostražitosti a nahlasovania stránok, ktoré sa považujú za nezákonné, bez toho, aby bola dotknutá smernica 2000/31/ES,

c) vypracovania kódexu správania v spolupráci s odborníkmi a regulačnými orgánmi na vnútroštátnej úrovni a na úrovni Spoločenstva;

4. budú podporovať opatrenia na boj proti všetkým nezákonným činnostiam na internete, ktoré škodia neplnoletým osobám a na významné zvýšenie bezpečnosti siete; okrem iných by sa mali zvážiť tieto opatrenia:

a) prijatie označenia kvality pre poskytovateľov služieb, aby používatelia mohli jednoducho skontrolovať, či daný poskytovateľ dodržiava kódex správania, alebo nie,

b) vytvorenie vhodných prostriedkov na nahlasovanie nezákonných a/alebo podozrivých činností na internete.

II. priemyslu audiovizuálnych a online informačných služieb a ostatným dotknutým stranám:

1. vypracovať pozitívne opatrenia v prospech neplnoletých osôb vrátane iniciatív, ktoré im uľahčia širší prístup k audiovizuálnym a online informačným službám, predchádzajúc pritom potenciálne škodlivému obsahu, napríklad prostredníctvom systémov filtrovania. Takéto opatrenia by mohli zahŕňať harmonizáciu prostredníctvom spolupráce regulačných, samoregulačných a koregulačných orgánov členských krajín a prostredníctvom výmeny najlepších postupov, ktoré sa týkajú otázok, ako napríklad používanie systému spoločných opisných symbolov a upozornení označujúcich vekovú kategóriu a/alebo aspekty obsahu, ktoré viedli k danému odporúčaniu pre určitú vekovú skupinu, čo by pomohlo používateľom pri posudzovaní obsahu audiovizuálnych a online informačných služieb. Mohlo by sa to dosiahnuť napríklad prostredníctvom opatrení načrtnutých v prílohe III.

2. zvážiť možnosť vytvorenia filtrov, ktoré by znemožňovali prenášať cez internet informácie urážajúce ľudskú dôstojnosť;

3. vypracovať opatrenia na rozšírenie používania systémov na označovanie obsahu materiálov šírených prostredníctvom internetu;

4 zvážiť účinné prostriedky na vyhýbanie sa diskriminácii z dôvodu pohlavia, rasového alebo etnického pôvodu, náboženstva alebo vierovyznania, postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie v audiovizuálnych alebo online informačných službách a na boj proti takejto diskriminácii, ako aj na podporu rozmanitého a realistického zobrazovania schopností a potenciálu mužov a žien v spoločnosti.

ZOHĽADŇUJÚ ŽE KOMISIA:

1. zamýšľa v súvislosti s viacročným programom Spoločenstva na obdobie 2005 – 2008 na podporu bezpečnejšieho používania internetu a nových online technológií podporovať informačné akcie zamerané na občanov v celej Európe, využívajúc všetky komunikačné prostriedky, s cieľom informovať verejnosť o výhodách a možných nebezpečenstvách internetu, o jeho zodpovednom a bezpečnom využívaní, o tom, ako sa možno sťažovať a ako aktivovať rodičovskú kontrolu. Špecifické kampane by sa mohli zamerať na cieľové skupiny, ako napr. školy, združenia rodičov a používateľov;

2. zamýšľa preskúmať možnosť zavedenia európskeho bezplatného telefónneho čísla alebo rozšírenia existujúcej služby, aby pomáhala používateľom internetu tým, že ich upozorní na dostupné mechanizmy podávania sťažností a zdroje informácií a poskytne rodičom informácie o účinnosti filtrovacieho softvéru;

3. zamýšľa preskúmať možnosť podporovať vytvorenie všeobecného názvu domény druhého stupňa vyhradeného pre monitorované stránky rešpektujúce neplnoleté osoby a ich práva, ako je napríklad .KID.eu;

4. naďalej udržiava konštruktívny a stály dialóg s organizáciami poskytovateľov obsahu, spotrebiteľskými organizáciami a všetkými ostatnými dotknutými stranami;

5. zamýšľa uľahčiť a podporovať vytváranie sietí samoregulačnými orgánmi a výmenu skúseností medzi nimi, aby sa dala posúdiť účinnosť kódexu správania a prístupov založených na samoregulácii s cieľom zaručiť najvyšší možný štandard ochrany neplnoletých osôb;

6. zamýšľa na základe informácií poskytnutých členskými štátmi predložiť Európskemu parlamentu a Rade správu o vykonávaní a účinnosti opatrení uvedených v tomto odporúčaní a preskúmať toto odporúčanie, keď a ak nastane takáto potreba.

V Bruseli …

Za Európsky parlament	*Za Radu*
predseda	*predseda*
…	…

PRÍLOHA I

ORIENTAČNÉ USMERNENIA PRE ZAVEDENIE OPATRENÍ ZABEZPEČUJÚCICH PRÁVO NA VYJADRENIE ALEBO ROVNOCENNÝ OPRAVNÝ PROSTRIEDOK VO VZŤAHU K ON-LINE MÉDIÁM DO VNÚTROŠTÁTNEHO PRÁVA ALEBO PRAXE NA VNÚTROŠTÁTNEJ ÚROVNI

Cieľ: zavedenie opatrení do vnútroštátnych právnych predpisov alebo praxe členských štátov s cieľom zabezpečiť právo na vyjadrenie alebo rovnocenné opravné prostriedky vo vzťahu k online médiám, prihliadajúc pritom riadne na ich vnútroštátne a ústavné ustanovenia bez toho, aby bola dotknutá možnosť prispôsobenia jeho výkonu osobitným vlastnostiam každého druhu média.

Pojem „médium“ označuje akékoľvek prostriedky komunikácie určené na šírenie spracovaných informácií pre verejnosť, ako napríklad noviny, periodiká, rozhlas, televízia a internetové spravodajské služby.

Bez toho, aby boli dotknuté iné ustanovenia, ktoré členské štáty prijali podľa občianskeho, správneho alebo trestného práva, by ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba bez ohľadu na štátnu príslušnosť, ktorej oprávnené záujmy, najmä (ale nielen) česť a dobré meno, boli poškodené výrokmi o skutočnostiach v publikácii alebo vysielaní, mala mať právo na vyjadrenie alebo rovnocenné opravné prostriedky. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa neobmedzoval skutočný výkon práva na vyjadrenie alebo rovnocenných opravných prostriedkov ukladaním neprimeraných lehôt alebo podmienok.

Právo na vyjadrenie alebo rovnocenné opravné prostriedky by mali existovať vo vzťahu k online médiám v rámci právomoci členského štátu.

Členské štáty by mali prijať opatrenia potrebné na zavedenie práva na vyjadrenie alebo rovnocenných opravných prostriedkov a určiť postup na ich uplatnenie. Konkrétne by mali zabezpečiť, aby na ich uplatnenie bola stanovená dostatočná lehota a bol určený taký postup, aby právo na vyjadrenie alebo rovnocenné opravné prostriedky mohli primerane uplatniť aj fyzické alebo právnické osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v iných členských štátoch.

Právo na vyjadrenie možno zabezpečiť nielen prostredníctvom právnych predpisov, ale aj prostredníctvom koregulačných alebo samoregulačných opatrení.

Právo na vyjadrenie je zvlášť vhodným opravným prostriedkom pre online prostredie, pretože umožňuje okamžitú reakciu na spochybňované informácie a pridanie vyjadrení dotknutých osôb nie je z technického hľadiska problémom. Vyjadrenie by sa však malo uskutočniť v rámci primeranej lehoty po doručení odôvodnenej žiadosti a v čase a spôsobom, ktoré sú primerané pre publikáciu alebo vysielanie, ktorého sa žiadosť týka.

Mali by sa stanoviť postupy na preskúmanie sporov týkajúcich sa výkonu práva na vyjadrenie alebo rovnocenné opravné prostriedky súdmi alebo podobnými nezávislými orgánmi.

Žiadosť o výkon práva na vyjadrenie alebo rovnocenné opravné prostriedky sa môže zamietnuť, ak sťažovateľ nemá oprávnený záujem na publikácii takéhoto vyjadrenia, alebo ak by takéto vyjadrenie znamenalo trestný čin, ak by poskytovateľa obsahu vystavilo možnosti občianskeho súdneho konania, alebo ak by prekračovalo normy verejnej slušnosti.

Právom na vyjadrenie nie sú dotknuté iné opravné prostriedky, ktoré majú k dispozícii osoby, ktorých právo na dôstojnosť, česť, dobrú povesť alebo súkromie porušili médiá.

PRÍLOHA II

Príklady možných opatrení týkajúcich sa mediálnej gramotnosti

a) trvalé vzdelávanie učiteľov a školiteľov v odbornej príprave v spojení so združeniami na ochranu detí zamerané na používanie internetu v kontexte školského vzdelávania s cieľom udržiavať informovanosť o možných rizikách internetu, najmä pokiaľ ide o diskusné fóra akéhokoľvek druhu,

b) zavedenie špecifických školení zameraných na deti vo veľmi mladom veku vrátane hodín s rodičmi,

c) integrovaný vzdelávací prístup ako súčasť učebných osnov škôl a programy mediálnej gramotnosti s cieľom poskytovať informácie o zodpovednom používaní internetu,

d) organizovanie na občanov zameraných národných kampaní za účasti všetkých komunikačných prostriedkov s cieľom poskytovať informácie o zodpovednom používaní internetu,

e) distribúcia informačných balíčkov o možných rizikách internetu („ako bezpečne surfovať po internete“, „ako odfiltrovať nevyžiadané správy“) a zriadenie informačných telefónnych liniek určených na prijímanie upozornení alebo sťažností na stránky so škodlivým alebo nezákonným obsahom,

f) primerané opatrenia na zriadenie informačných telefónnych liniek alebo na zlepšenie ich účinnosti s cieľom uľahčiť podávanie sťažností na internetové stránky so škodlivým alebo nezákonným obsahom a umožniť ich nahlasovanie.

PRÍLOHA III

Príklady možných opatrení týkajúcich sa mediálnej gramotnosti

a) systematické poskytovanie účinného, aktualizovateľného a na používanie jednoduchého systému filtrovania po tom, čo si používateľ predplatí prístup od poskytovateľa prístupu,

b) ponúkanie prístupu k službám určeným špeciálne pre deti, vybaveným automatickým systémom filtrovania prevádzkovaným poskytovateľmi prístupu a operátormi mobilných sietí,

c) stimulácia poskytovania pravidelne aktualizovaného popisu dostupných stránok, čím sa zjednoduší ich klasifikácia a posudzovanie ich obsahu,

d) umiestňovanie oznamov do vyhľadávacích programov, ktoré upozorňujú na dostupnosť informácií o zodpovednom používaní internetu a informačných telefónnych liniek (hotline).

ODÔVODNENÉ STANOVISKO RADY

I. ÚVOD

1. Komisia 30. apríla 2004 predložila Európskemu parlamentu a Rade návrh odporúčania založenom na článku 157 Zmluvy o ES o ochrane neplnoletých osôb a práve na vyjadrenie vo vzťahu ku konkurencieschopnosti priemyslu audiovizuálnych a informačných služieb.

2. Európsky hospodársky a sociálny výbor zaujal stanovisko 9. februára 2005.

3. Európsky parlament zaujal stanovisko v prvom čítaní 7. septembra 2005.

4. Komisia predložila zmenený a doplnený návrh 20. januára 2006.

5. Rada 18. septembra 2006 prijala spoločnú pozíciu v súlade s článkom 251 ods. 2 Zmluvy o ES.

II. CIEĽ

Návrh nadväzuje na odporúčanie Rady 98/560/ES z 24. septembra 1998 ([1]), ktoré je prvým právnym nástrojom na úrovni EÚ, ktorý rieši otázky ochrany neplnoletých osôb a ľudskej dôstojnosti vo vzťahu k audiovizuálnym a informačným službám.

Navrhované odporúčanie vyzýva členské štáty, priemysel a zainteresované strany a Komisiu, aby posilnili ochranu neplnoletých osôb a rešpektovali ľudskú dôstojnosť v sektore vysielania, ako aj na internete. Navrhuje, aby členské štáty zvážili zavedenie opatrení týkajúcich sa práva na vyjadrenie vo vzťahu k online médiám. Návrh odporúčania rieši tieto otázky:

— mediálna gramotnosť;

— hodnotenie alebo klasifikácia audiovizuálneho obsahu;

— zobrazovanie jednotlivých pohlaví v médiách a reklame;

— právo na vyjadrenie.

III. ANALÝZA SPOLOČNEJ POZÍCIE

1. Všeobecné pripomienky

Spoločná pozícia Rady zachováva hlavné prvky pôvodného návrhu Komisie. Cieľom hlavných zmien, ktoré zaviedla Rada, je viac upresniť rozsah pôsobnosti odporúčania. Rada preto upresnila, že odporúčanie zahŕňa „audiovizuálne a online informačné služby“ skôr než „audiovizuálne a informačné služby“ a odlíšila rozsah pôsobnosti práva na vyjadrenie, ktoré sa vzťahuje na online médiá, od rozsahu pôsobnosti časti odporúčania, ktoré sa zaoberá ochranou neplnoletých osôb.

2. Pozmeňujúce a doplňujúce návrhy Európskeho parlamentu

Rada sa v spoločnej pozícii snažila zohľadniť obavy a priority Európskeho parlamentu a prijala väčšinu jeho pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov.

Rada, rovnako ako Komisia vo svojom zmenenom a doplnenom návrhu, úplne, čiastočne alebo v zásade prijala pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 1, 2, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 31, 33, 35, 36, 37 a 38.

Rada si želá uviesť tieto pripomienky k tým pozmeňujúcim a doplňujúcim návrhom, v ktorých sa jej pozícia jemne odchyľuje od upraveného návrhu Komisie.

([1]) Ú. v. EÚ C 221, 8.9.2005, s. 87.

Pokiaľ ide o pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 23 a 29, Rada dodržala prístup, ktorý zvolila Komisia, to znamená, že niektoré časti týchto návrhov sa vo forme príkladov možných opatrení, ktoré sa majú prijať na dosiahnutie uvedených cieľov odporúčania, presunuli do príloh. Niektoré prvky, ktoré Európsky parlament považoval za dôležité sa však opätovne vložili do textu odporúčania, s cieľom ďalej približovať pozície Rady a Parlamentu.

Rada bola popri snahe vyhnúť sa zavedeniu zaťažujúcej povinnosti podávať správy schopná prijať podstatu pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov 35 a 36, s cieľom riešiť obavy Parlamentu týkajúce sa toho, či bude zabezpečené následné sledovanie.

Rada nemôže prijať tú časť pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu 37, ktorou sa v časti týkajúcej sa práva na vyjadrenie nahrádza pojem „orientačné usmernenia“ pojmom „minimálne zásady“, pretože tento pojem sa v kontexte odporúčania považuje za neprimeraný.

Pokiaľ ide o poslednú zarážku pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu 26, Rada bola toho názoru, že pri zvažovaní možných spôsobov informovania o nezákonných alebo podozrivých činnostiach na internete je vhodnejšie nezameriavať sa výlučne na zriadenie jedinej informačnej telefónnej linky a zachovala znenie dovoľujúce širší výklad.

Rada postupovala v súlade so smerovaním, ktoré Komisia zvolila vo svojom zmenenom a doplnenom návrhu, a nezahrnula pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 3, 5, 13, 27, 32 a 34 do svojej spoločnej pozície.

IV. **ZÁVER**

Rada sa domnieva, že spoločná pozícia je ako celok úplne v súlade s cieľmi zmeneného a doplneného návrhu Komisie. Rada sa tiež domnieva, že zohľadnila ciele, ktoré Európsky parlament sledoval v pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhoch k návrhu Komisie, a s potešením očakáva, že v blízkej budúcnosti dosiahne s Európskym parlamentom dohodu s cieľom skorého prijatia tohto odporúčania.